

άκεφος

άκεφος, -η, -ο, επίθ. [<α- στερητ. + κέφι + κατάλ. -ος], που δεν έχει κέφι, που δεν έχει χαρούμενη ψυχική διάθεση, που δεν είναι ευδιάθετος, που είναι κακοδιάθετος: «ο άκεφος άνθρωπος κάνει μπαμ από μακριά». Επίρρ. **άκεφα**.

- είμαι άκεφος, δεν έχω κέφι, δεν έχω χαρούμενη ψυχική διάθεση, δεν είμαι ευδιάθετος, είμαι κακοδιάθετος: «όταν είμαι άκεφος, δεν έχω την παραμικρή όρεξη για δουλειά».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας